

opscenosti vjerojatno će biti veća nego u drugim državama (zbog filma koji prikazuje koitus partnera različitih rasa). Isto vrijedi i za homoseksualnost ili, primjerice, transseksualnost.*¹⁵² Zbog toga smatramo da isticanje “normi zajednice” nameće tiraniju većine, kršeći zamisli tvorca Ustava SAD-a.

No, je li *hard-core* pornografija zaštićena slučajem *Miller*? I da i ne, ovisno o odgovorima na trodjelni test. Na primjer, pornografija koja uključuje djecu sadrži dvije točke. Kao prvo i najvažnije, djeca ne mogu dati pristanak, jer “upućenost” u njihovom slučaju ne može postojati. Bez takvog pristanka, djeca ne sudjeluju dobrovoljno (i nisu u stanju predvidjeti posljedice). Drugo, seks sa maloljetnikom/maloljetnicom je kriminalno djelo, klasificirano ili kao nasrtaj ili silovanje. U svakom slučaju, dječja je pornografija prikaz teškoga krivičnog djela, što je, automatski, iz kazivanja (govora) pretvara u sudski prihvatljiv dokaz kriminalnih radnji. (Na isti način, pornografija koja prikazuje stvarno silovanje ujedno je i dokumentirani dokaz seksualne zloporabe.)

No, standardni pornografski film koji prikazuje punoljetne glumce koji dobrovoljno sudjeluju, a namijenjen je isključivo privatnoj konzumaciji odraslih koji na to pristaju, u pravilu ne ispunjava kriterije iz slučaja *Miller*. Vrijednost takve pornografije ima tri dijela (usporedi s trećim poglavljem). Prvo, seksualnost je, posebice u ovoj kulturi, privatno ponašanje. Uglavnom se ne izražava u javnosti, niti o njoj učimo neposrednim opažanjem drugih. Pornografija je, dakle, jedan od mnogih sekundarnih izvora kroz koje ljudi uče o različitim licima ljudske spolnosti, uključujući prividno beskonačne mogućnosti seksualnog užitka, kao i forme i varijabilnost genitalne anatomije te heterogenost seksualnog izražavanja.

Drugo, pornografija ima didaktičku svrhu, jer povećava znanje o spolnosti, smanjuje neželjene inhibicije ili unapređuje seksualnu vezu. Mnogi stručnjaci za seksualno ponašanje, uključujući i kršćanske bračne savjetnike, preporučuju uvođenje pornografije u seksualni repertoar parova čiji su se seksualni životi nasukali na rutinu. Korištenje pornografije u terapijske svrhe može smanjiti inhibicije, pružiti novo seksualno nadahnuće, ponuditi tehničku poduku i povećati komunikaciju među partnerima. To može biti zabavno, pod uvjetom da oba partnera sudjeluju dobrovoljno. Pornografija nas može podučiti i toleranciji spram alternativne spolnosti i poslužiti kao dokumentarni zapis raznolikosti seksualnih tema prisutnih u vezama i fantazijama.

Povrh toga, gledanje, čitanje ili slušanje pornografije, popraćeno masturbacijom ili ne, nedvojbeno jest siguran seks, to jest seks bez straha od zaraze spolno prenosivim bolestima, uključujući HIV/AIDS. Sa